

O PODSTATĚ, ORGANISACI A ZASVĚCOVACÍM RITUÁLU MARTINISMU.

Sděluje S ❖ I ❖ Hermes.

Zakladatelem francouzského řádu martinistů byl Louis Claude de Saint-Martin (*1743 †1803), tourský advokát a theosof, žák Martinésa de Pasquallyho, stoupence swedenborgianismu, a spolupracovník Jana Willermoza, lyonského zednáře. Sloučiv nauky Martinésovy a Willermozovy, t. j. princip individuálního a skupinového zasvěcování v jeden naučný celek, postavil Saint-Martin svoje dílo, veden duchem spisů Jakuba Boehma, na podklad čistě křesťanský, nadšeně háje čistoty tradice. Jeho literární pseudonym „neznámý filosof“ má svůj původ v „Lóži vyvolených kohenů“, založené Janem Willermozem, v níž projevovala se neviditelná bytost, nazývající sebe „neznámým filosofem“. Tato bytost nadiktovala 166 sešitů¹ nauk, které se staly Saint-Martinovi vydatným pramenem při sepišování jeho znamenitých prací. Nynější forma martinismu pochází od Marie Jindřicha Delaage (*1825 †1882), francouzského hermetického spisovatele, jehož zasvěcovací odkaz sestávající ze dvou listů a několika pojednání tvoří jádro zasvěcovacích sešitků, jež na následujících stránkách doslova otiskují.

Jako tajná společnost nemá dnes martinism zdůvodnění, neboť doba středověkého pronásledování osvícenských ideí dávno minula, a já pokládám za svoji povinnost jako neodvislý zasvěcovatel, jemuž řád ponechal největší volnost slova i jednání, abych nauky martinismu podle svého nejlepšího vědomí a svědomí zpřístupnil nejširším vrstvám lidovým. Jen tak mohou vykonati svoje vysoké poslání, t. j. spolupracovati na duchovní obrodě lidstva. Co je opravdu dobré, pravdivé a krásné, netřeba ukryvati před zraky profánních do ponurého šera tajných institucí; bereť takové utajování dobrých nauk tisícům schopných a dobré vůle možnost, aby se s nimi obeznámili a je v život uvedli. A každé naprázdno vyznělé touhy je věčná škoda. Aby Saint-Martinovi „lidé touhy“ byli nalezeni, je třeba hledati je mezi nejširším davem. Dosavadní praxe martinistická po té stránce naprosto zklamala, selhala. Je třeba přizpůsobiti organizaci martinismu dnešní době. Směr, který se nevyvíjí, upadá a zaniká. Lóžová aristokracie hermetismu se přežila a musí ustoupiti vyšší, duchovní demokracii, která je totožná s aristokracií pravou, která znamená vnitřní zpracování a duchovní strávení přejatých ideí. I když vysejeme semínka nazdařbůh, budou to nakonec zase jenom aristokrati ducha, kteří je přivedou ke vzklíčení. Biblického rčení „Neházejte perel vepřům“ nelze aplikovati na dnešní dobu; dnes třeba řídit se opakem, protože je mezi vepři mnoho dobrých pastýřů. A ti perly posbírají a rozdají jiným.

Abych předešel event. zneužití, neuveřejňuji ze zasvěcovacího materiálu pouze kapitolku o řádových číslech, jimiž se označují a rozpoznávají bratří, stupně a zasvěcovatelské skupiny.

*

STUPĚŇ PRVÝ.

Soudruh (associé).

Všeobecné poučky.

Účel řádu.

Věztež jedenkaždý — necht' se dítkem světa, zasvěcencem aneb zasvěcovatelem zvete, že není účelem řádu, v nějž se žák uvádí, aby sobě odchoval učitele způsobem dogmatickým, nýbrž aby odchoval žáky pokorné, zcela oddané a schopné vystihnouti věčnou pravdu.

Poučení jsou jednoduchá, základní a lehce srozumitelná, symbolů je málo, postačí však úplně skromným cílům řádu.

Členové nezví sice mnoho, co však poznají, osvojí si dobře a, majíce takto základ k osobnímu vývoji, mohou postoupiti velmi daleko.

Nepoznání a tiší, nemyslí na jinou odměnu své práce, než jakou jim skýtá ono zadostučinění, jež přýští z čistého svědomí a ze srdce hotového ke každé oběti ve prospěch lidstva.

Co nyní následuje, jest souborem poučení určených žákům zasvěcení stupně prvního.

Symbols, bez nichž se obejít nelze, jsou:

1. Tři světla a jich trojí umístění hierarchické (seřadění dle hodnot); 2. škraboška; 3. plášť.

¹ Viz Em. Hauner: Stručný nástin některých tajných společností; rozebráno.

Zdroje světla.

Jako světlo jen jedno a totéž vzhází zde ze tří různých zdrojů, tak i pravda jen jediná a tatáž prýští z různých pramenů, zdánlivě sobě protivných.

V každém vyznání, jež vykládá své náboženství dítkám světa poznává zasvěcenec náboženství vždy jen jedno a totéž. Neníť než jedno jediné náboženství, jako jest jen jedna jediná pravda, a ni-žádné vyznání, nechť zve se brahmanským, budhistickým, křesťanským nebo islámem, nesmí sobě přivlastňovati monopolu na úkor druhých. Na těchto základech spočívalo též zasvěcování v dobách starých (mysterie memfidské, eleusinské, mithraické a jiné) a proto vidíme Alexandra Velikého, jak obětuje na oltáři všech bohů, ba i na oltáři boha židovského.

Za oněch dob kněží všech vyznání byli zasvěcenci a dovedli uvésti veškeré víry v jednotný, krásný a souladný celek (jednotu), totiž ve filosofické odkrývání esoterismu. Cílem většiny tajných společností jest obnovení tohoto hromadného spolčení lidí inteligentních. Představte sobě nesmírný pokrok lidstva na dráze dokonalosti, jehož takové všeobecné spolčení kněží všech vyznání musí dosáhnouti, a poznáte velkolepost myšlenky, již sledujeme. Jako víra tak i věda má spatřovati onu jednotnost vycházející z různosti v souboru vědeckém (synthese), usmiřujíc konečně materialism s idealismem pod záštitou dokonalého poznání pravdy. Zákon řídící postup přírody naznačen zde takéž tajuplným umístěním tří zdrojů světla pojících se ve světlo jedno a vždy totéž.

Umístění zdrojů světla.

Připomeňte si umístění zdrojů světla na podložkách různých barev. Zde padá do oka nejprve zá-sada hierarchická, jež tvořiti má základ každé organisace.

Hierarchie je zde zakončena stupněm, z něhož vzhází světlo, a barvy stávají se temnějsími, čím dále leží od světla. Takový má býti základ každé opravdové a pevné organisace, ať sociální, vědecké nebo náboženské.

V člověku naleznete tuto organisaci ve třech podstatných částech schránky, jež tvoří jeho tělo. Jsou to: břicho, hrud' a hlava, jež tělo navzájem udržují; břicho, jež je obnovuje, hrud', jež udržuje život, a hlava, jež dává myšlence vznik i průchod.

Myšlenka, označená zdroji světla, tvoří stupeň světla, život jest stupněm polostínu a tělo stupněm stínu.

Tuto tajemnou organisaci poznáte v celé přírodě, i v samém Bohu.

Příroda, člověk a Bůh tvoří tři stupně ve vesmíru a každý z nich vládne silou jemu vlastní.

Příroda působí silou osudu, již vede náhoda, jak bychom řekli, kdyby náhoda vůbec existovala.

Slepá síla osudu jest určení odpovídající ve člověku tělu a v přírodě hmotě. Jest to bůh vědy pantheistické.

Člověk působí silou zpola osudovou, zpola inteligentní, silou svého mozku, vůlí to lidskou, jejíž síla rovná se onomu určení.

Jest to bůh pantheisty velebícího jen sebe sama v přírodě.

Odpovídáť tato síla životu v člověku a všeobecné síle v přírodě.

Bůh působí silou nadpřirozenou, nejvyšším sebevědomím, jež nazýváme prozřetelností.

Síla tato může se pojiti s vůlí lidskou, avšak jen volným, neomezeným svolením, a v tom spočí-vá veliké tajemství.

Prozřetelnost odpovídá v člověku vůli a duši vesmíru.

Jest to bůh nejčistšího theismu velkolepého zasvěcení.

Veliká a užitečná poučení lze ti ještě čerpati z tohoto tajemného umístění zdrojů světla.

Je ti však sebe sama vyvíjeti, jakmile shlédneš cestu.

Přemýšlej srdcem celým a prozřetelnost tě osvítí.

Škraboška.

Pod škraboškou mizí tvá světská osobnost.

Stáváš se neznámým uprostřed tisíců jiných neznámých a můžeš se nyní vyhnouti jakémukoli malichernému uvítání, na něž v životě všedním jsi vázán okolím stále tebe pozorujícím.

Dobře si vštěp hluboký význam symbolického děje, jenž se ti zdá snad zbytečným.

Samoten, tváří v tvář lidem, kteří jsou tobě neznámi, není ti přijímati od nich rozkazů, aniž by jsi sám něčeho žádal; neboť pro další pokrok není ti ve své izolaci čerpati z jiného pramene nežli ze sebe sama.

Neočekávej ničeho od jiných, leda v případě nejkrajnější potřeby, jinak se uč, abys sám sobě dostačoval.

Jako neznámému není ti přijímání rozkazů od nikoho, nejsi za své činy odpovědným nikomu, leč sobě samému, vlastnímu svědomí, obávanému to mistru, přísnému a neúprosnému soudci, jež tobě raditi má a jemuž ti bude účet klásti ze svého jednání.

Škraboška, izolujíc tě po čas trvání tvé práce od ostatních tobě rovných, ukazuje ti cenu svobody, jež se stává všemohoucí vůlí vůči osudu i prozřetelnosti.

Nikdo na světě nemá práva tobě ji bráti, tys sám její neomezený pán, ty budeš odpovídati vlastnímu svědomí za omyly i chyby.

Doved' býti neznámým každému, jehož jsi vyvedl z bědy nebo nevědomosti.

Doved' obětovati i svoji osobnost po každé, kdy toho vyžaduje dobro celku.

Takové jsou hlavní dary, jež přináší hluboký symbol škrabošky našeho řádu.

Ještě jiné smysly budou probuzeny v tobě, ač dovede-li tvé srdce po nich zatoužiti.

Plášť.

Isolován při studování sebe sama dospěl člověk přemýšlením ke zbudování své individuality.

Nyní může beze vší bázně čeliti lidem, nechť se má však na pozoru!

Veškeré slepé síly přírodní, rozpoutané proti této klidné, mocné vůli, která živí zárodek světla nového dne, srocují se o překot proti nově vyvolenému.

Tu nechť se dovede zahaliti v tajemný plášť, jež ho ochrání od útoků nevědomosti.

Nechť moudrá opatrnost nepřestává raditi neznámému, jež v klidu svého svědomí dovedl se izolovati.

Nechť tento plášť, jež před zraky zlých i nevědomých skrývá toho, kdo zná rozličný způsob jeho upotřebení, stane se ochráncem i nově zasvěcenému.

Plášť jest symbolem snad nejvýznačnějším, jaký řád předkládá neznámému.

I zde ponecháno další jeho studování vytrvalosti a osobní práci žakově.

Soubor.

Poučení, jichž se ti dosud dostalo, budou se ti zdáti snad zbytečnými nebo dětinskými.

Avšak připomeň sobě ony kruté zkoušky, jimž se bylo žáku podrobiti v dobách starých, chtěl-li býti uveden v řád, a poznáš cenu řádek, jež jsi právě četl.

Některé, sotva již vysvětlené symboly, daly dítku světa poznati část pravdy, jejíž celý dosah později se naučí znáti.

Zdroje světla a jich umístění poučí tě:

1. O existenci symbolismu vůbec,
2. esoterní nauce sjednocení,
3. základech hierarchických a
4. zákonu trojnosti v jeho vztazích.

Škraboška poučila žáka o vlastním vytváření osobitosti pomocí izolace a přemýšlení.

Plášť pak naznačil potřebu moudrosti, jež podporována vůlí zničí zlé následky nevědomosti.

Organisace zasvěcování.

Řád S ∴ I ∴ jest zorganizován tak, že dává každému to, co tvoří jeho základy, totiž úplnou neodvislost, udržujíc zároveň nejužší souvislost s celkem. Svoboda člověka nesmí býti nikdy omezována a řád jedná vždy jen s volným souhlasem členů, kteří se spojili k určité práci.

Ne-li prakticky, aspoň theoreticky má býti každý člen neznámý všem ostatním, vyjma toho, kdo jej v řád uvedl a jež tvoří jedinou pásku pojící neznámého s celým řádem.

Každému zasvěcovateli má býti možno vstoupiti rychle ve spojení se všemi, jež zasvětil, nehledě ke stupni, na němž se nalézají. Takto tvoří každý zasvěcovatel jeden z hlavních uzlů sítě, skupiny vlastní i skupin ostatních, čímž reprezentuje nejdůležitější orgán řádu.

Člen nestane se nikdy opravdovým S ∴ I ∴, pokud si neutvořil skupiny, již sám zasvětil.

Výhody této organisace jsou veliké, a není třeba vypočítávati zde jednu po druhé; avšak o hlavních výhodách učiníme přece zmínku.

Nejpřednější jest zajisté úplná svoboda, jež ponechána každému členu, pak jednotlivé pokyny, dle nichž se každý může sám vyvíjeti, jak dovolují jeho schopnosti.

Jiná výhoda této organizace jest nemožnost zrušení společnosti, ježto nikdo nemá v rukou všechny nitky velikého předu.

Policista nebo jiný zrádce, zruší-li přísahu, nemůže vyraditi než jméno jednoho člena, totiž toho, kdo jej uvedl, aniž by tím překážel rozvoji skupin ostatních, kterých nezná.

Tot' hlavní příčiny poněkud dramatického děje, škrabošky a změny jména.

Jest to záruka života celého řádu. Jediné tímto ohromným rozdělením práce možno splniti každou úlohu, což jest velikou výhodou pro rychlé rozšíření společnosti.

Konečně malá cena předmětů k zasvěcování nevyhnutelně potřebných dovoluje každému zasvěcovateli, aby si je opatřil sám, aniž by od žáka čeho žádal; takto se nestává řád společností, která by žádala finančních obětí na svých nových členech, což jest opět výhodou.

Každý člen řádu má zůstatí bytostí činnou a samostatnou. Každý zasvěcovatel má přerušiti další styk zasvěcovací s každým členem, jenž se stal sám zasvěcovatelem.

Tím se podobá šíření řádu práci buněk, jež přenášejí sílu dříve vzatou na buňky ostatní. Buňka jedna chová buňku druhou jen velmi krátký čas. Buňka mateřská rozdělí se co možná nejdříve, aby zrodila buňky nové, které opět velmi rychle stávají se buňkami mateřskými.

Zasvěcovací rituál prvního stupně.

Když doba zasvěcení byla stanovena, nechá zasvěcovatel čekatele chvíli přemýšletí, při čemž ho upozorní, že řád, do něhož právě vstupuje, nežádá nikdy přísahy poslušnosti, ponecháváje každému úplnou svobodu. Řekne mu též, že mu není ničeho platiti, ani za přihlášku, ani za zasvěcení. V den zasvěcení budiž vše připraveno.

Seznam potřebných předmětů.

1. Tři jakékoli svíčky.
2. Škraboška pro čekatele.
3. Vlněná pokrývka aneb něco jiného z vlny, barvy jakékoli, avšak co možná bílé.
4. Červená nebo aspoň červenavá látka.
5. Stůl a dvě židle, jedna pro zasvěcovatele, druhá pro čekatele.

Umístění předmětů.

Zdroje světla umístěny buďtež na způsob trojúhelníku, špičkou k čekateli, na červené látce. Pod červenou látkou jest buď látka černá, bílá aneb holé dřevo stolu. Židle zasvěcovacího postavena buď směrem k východu, židle žákova na západě. Na židli žákově byla již dříve prostřena příkrývka aneb jiná vlněná látka, na niž si tento usedne, aby i nohy na ní spočívaly, čímž jest ve smyslu elektrickém zcela izolován. Sešitek (pojednání o symbolech) leží na stole po pravé straně zasvěcovatele.

Postup zasvěcování.

Vstoupiv nalézá žák zasvěcovatele zakukleného v škrabošku a zdroje světla rozžaty. Zúčastní-li se několik S ∴ I ∴, sedí též zakukleni po straně zasvěcovatelově.

Na pokyn usedne žák na své místo, načež jej zasvěcovatel pokryje pláštěm. Pak usedne a započne obřad.

Otevře sešit stupně prvního a vysvětlí žáku ústavu řádu a jeho cíl: tvořiti upřímné a nezištné přátele pravdy.

Pak pokračuje dále podle sešitu až k vysvětlení symbolů.

Zde ustane ve čtení a táže se žáka na tři věci. Především se ho otáže, zdali sobě již utvořil buď četbou aneb jinou prací jakýs osobní názor o přírodě, člověku a Bohu. Odpověď si zaznamená, neboť dle toho, k čemu žák více lne, dá se souditi, zdali jest fysikem, jenž miluje spíše přírodu, fyziologem nebo psychologem, jenž dává přednost studování člověka. Je-li spíše metafysikem, tu zajímá jej především poznání Boha. Průběhem pojednání přidrží se zasvěcovatel onoho předmětu, jemuž žák dává přednost.

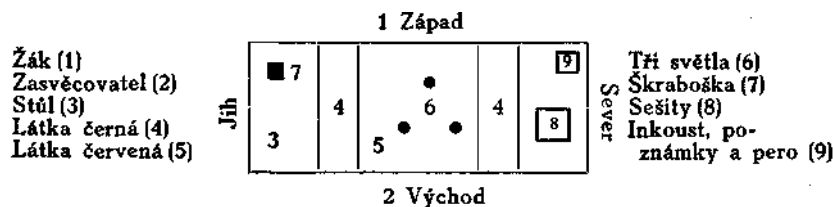
Po těchto otázkách a odpovědích požádá čekatele, by vyprávěl, chce-li, co jej vlastně pohnulo, aby se zanášel vědou esoterní, pakli se jí vůbec zabýval.

Nakonec (přítomní členové) nechají žáka přísahati to jediné, že nikomu nevyzradí toho, kdo jej zasvětil, naopak, že vynaloží vše, by pátrání zvědavých od něho odvrátil. Přísaha se skládá pozdvíženou pravicí.

Zasvěcovatel poté mluví dále, rozvinuje po pořádku myšlenky obsažené v sešitech, jež má před

sebou. Jakmile došel symbolu škrabošky, vstane, pokyne žákovi, aby vstal též, jde k němu a připne mu škrabošku. Když oba zase usedli, vysvětlí mu tento symbol. Ke konci, když se mluví o plášti, žák vstane, zasvěcovatel mu jej sejme, aniž by žák usedl, a ukončí rozmluvu.

Totéž hlavní základy zasvěcení prvního stupně. Zasvěcování může se odbývat všude velmi snadně, ježto potřebných předmětů je málo a snadno lze si je opatřit. Každý, kdo zasvěcuje, může k tomu ještě přidat, co se mu líbí, jen když základ se tím nemění.

STUPEŇ DRUHÝ.

Zasvěcenec (initié).

Všeobecné poučky.

Zasvěcení do prvního stupně učinilo ze soudruha nového člověka, předpokládajíc, že plně pochopil význam a dosah učení. Stav se „filosofem jednoty“ může se nyní stýkati jako zasvěcenec ve starověku s knězi všech kultů, má stále před očima plodný symbol světla, který ho učí, kterak všechny různosti spějí v jednotu. Jako všechny kultury mají svůj základ v náboženské jednotě, jako všechny filosofie dokonávají se v jednotě vědy, tak lidé nejsou než buňkami lidstva. Lidstvo jako celek je skutečnou bytostí mající vlastní vědomí, vlastní zákony života a smrti, a každá jeho buňka působí na celek jako zase celek na buňku.

Rovněž tak člověk skládá se z nesčetných buněk, z nichž každá má svoji individualitu, svoji samostatnost, třebaže lidská osobnost je na nich nezávislým celkem. Zbavte člověka některého nebo několika údů, jeho vědomí, jeho lidská osobnost zůstane stále touže. Staří nazývali lidstvo jako souhrn mužů a žen Adamem-Evou.

Adam značí úhrn mužů, Eva úhrn žen. Historie Adama a Evy není než historií lidstva, kterou kněží nedůstojně skreslili.

Znalost jednoty lidských bytostí skýtá nám skutečný klíč k bratrství, učí nás, že není individuálního povznesení bez současného povznesení celku.

Filosofo jednoty! rozjíměj v nejhlubším nitru o významu ideí, jež v dalším tobě sdělím.

Pád lidstva zjeví se ti jako smutná skutečnost a jeho duchovní pozvednutí jest cílem, o nějž je opravdovému zasvěcení usilovati.

Zákony mravnosti jediné přivádějí k žádoucímu cíli a nejvyšším národem ve smyslu duchovním je onen národ, v němž zasvěcenec probudil nejvyšší mravnost, ať již toto probuzení provázely jakékoli zjevy.

Povznesení celku oddaností a v nezbytí i obětováním osobností, toť cíl sledovaný všemi zasvěcení, toť základ nauk všech tajných společností.

Soudruh nechť studuje organizaci a dějiny tajných společností a zejména svobodného zednářství. Každý opravdový S ∴ I ∴ má znáti zednářské symboly a rity. Zasvěcovateli jest snažení soudruhovo po té stránce co možná nejvíce podporovati. Nechť konají se v sezeních přednášky a rozhovory o nejdůležitějších předmětech esoterního vědění.

Dva sloupy.

Hluboký symbolismus dvou sloupů je klíčem k protivám v celé přírodě. Tyto sloupy, různě zbarvené a z jedné hmoty zhotovené, zdánlivě protivné, slučují se v harmonickou jednotu prostředním článkem, t. j. zasvěcovacím stolem, osvětleným zářivou trojicí. Jest to jediné zasvěcení, jež umožňuje, aby člověk, poznáv zákon rovnováhy, nalezl třetí článek, sjednocující všechny protivy: dobro a zlo, život a smrt, ducha a hmotu; a jest úkolem zasvěcence, aby poznal a nalezl tento třetí článek.

Všechna zasvěcení ukazují profánnímu na tento symbolismus dvojnosti neboli protiv před okamžikem vstupu do chrámu. Tato dvojnost jest zřejmou ničitelkou rovnováhy, zjevujíc nám málo známé zákony oné všeobší síly, jež všude rozprostřena a v podstatě nepochopitelná stává se v rukou zasvěcence plodnou a všemohoucí silou.

Dostačí, soudruhu, víš-li o její existenci; touha a meditace poučí tě o dalším.

Člověk touhy jest oblíbencem prozřetelnosti.

Úhrnný přehled zasvěcovací látky druhého stupně: Jednota lidstva zdůvodňující bratrství, pád a vykoupení Adama-Evy, střední článek trojnosti udržující rovnováhu, existence všeobsáhlé síly, člověk touhy.

Soudruh stává se ve druhém stupni zasvěcencem.

Zasvěcovací rituál druhého stupně.

Nemá se zasvěcovati do druhého stupně než na žádost čekatele, jenž byl přijat již do stupně prvního.

Když o to požádal, pozve zasvěcovatel soudruha a zeptá se ho opětně, chce-li býti zasvěcen do stupně druhého. Odpoví-li kladně, tu jej upozorní na některé závazky, které na sebe bere. Zmíní se mu o dosti veliké práci, jakou vyžaduje opis sešitu, a poukáže mu na nutnost takových opisů.

Pakli čekatel trvá na své žádosti, odevzdá mu sešit stupně prvního, který jest mu vrátiti do tří dnů.

Toto vše odbývá se beze všech symbolických obřadů.

Když čekatel přinesl sešit prvního stupně i s opisem, přikročí se k zasvěcování do druhého stupně.

Obřad jest týž jako v prvním stupni až na to, že se k symbolům přidají dva sloupy, jeden bílý a druhý černý.

Soudruh jest rovněž zakuklen a sedí na vlněném plášti.

Zasvěcovatel se ho otáže, jaké dojmy v něm zanechalo zasvěcení do stupně prvního, jak smýšlí o řádu a své budoucnosti.

Když si zasvěcovatel odpověď poznamenal, počne zasvěcování rozpravou o všeobecných poučkách druhého stupně.

V tomto stupni upozorní se žák na nutnost nadvlády srdce nad mozkem při mravním vývoji.

Symbolism obou sloupů jest zvláště rozvinouti a doplniti jím poučení o trojnosti ve stupni prvním.

Ukončuje rozmluvu nechá mu zasvěcovatel předzvídati moc člověka touhy. V případě, že by čekatel si přál bližšího vysvětlení, má ho zasvěcovatel poukázati na spisy Saint-Martinovy, avšak pouze v tomto případě.

Zasvěcený obdrží sešit stupně druhého (Všeobecné poučky), který jest mu přinésti opsaný do tří dnů.

STUPEŇ TŘETÍ.

Vyšší neznámý (superieur inconnu).

Všeobecné poučky.

Chceš, abychom tě přijali do stupně třetího? Nuže slyš!

Třetí stupeň řádu tvoří soubor (synthesu) stupňů ostatních.

Stručná udání stran symbolismu a poučení byla zasvěcenci již dříve dána, zbývá tedy jen závěrečné vysvětlení těchto věcí:

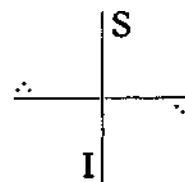
Značky řádu, písmena S ∴ I ∴ naznačují sama o sobě celý vývoj symbolického obřadu. Tečky tvořící dva protilehlé trojúhelníky ∴ značí polohu a umístění zdrojů světla, čímž se též zobrazuje trojnost tří světů.

Písmeno I, prvé písmeno slova inconnu (neznámý), představuje každý význam symbolické škrabošky.

Písmeno S, prvé písmeno slova superieur (vyšší) a silence (ticho), značí symbolický plášť, do něhož se halí každý zasvěcenec.

V protilehlosti (oposici) obou písmen a v protilehlosti obou trojúhelníků spatřuje bystré oko oba sloupy v oposici činné (písmena) i trpné (tečky), v oposici svislé i vodorovné, což jest klíčem k symbolismu kříže.

Následující poučení podávají se ti v jednoduchém smyslu zprávy; lhostejno, spatřuješ-li v nich dějiny nebo jen pověst. Naší povinností jest odevzdati je tobě, což tuto činíme. Člověk, Adam-Kadmon či Adam-Eva (androgyn) byl původně obdařen schopností, že mohl bez namáhání dosíci nejvyšších vědomostí.

Zhmotněním však (materialisací) a rozdělením se v prostor a čas pozbyla tato bytost, původně tak vznešená, veškerých svých předností.

Avšak prozřetelnost, připojí-li se k vůli člověka, umožňuje často opětné dosažení pravdy.

Lidé se spolčovali, tvoříce posvátné koleje (školy), kdež ukládali pravdu, nazíráním mudrců odkrytou.

Přes pronásledování a úsilí nepřátel pravdy přenášelo se toto posvátné skladiště pravdy neporušené s jednoho pokolení na druhé.

Tento přenos děje se ve dvou odděleních.

V prvním připravují se lidé, kteří jsou schopni přijmouti a zachovati tradici čili kabalu; ve druhém vyučuje se postupně této tradici.

Připojití se k těmto ctihodným základům jest jediným cílem našeho řádu, jakož i většiny tajných spolků.

Připravujeme nádoby, které mají pojmouti svatý nápoj. Až sem sahá hranice naší práce, omezujíc se na pouhé přenášení tří stupňů S ∴ I ∴.

Chová-li zasvěcenec vroucí snahu, vykoná prozřetelnost ostatní.

Stav se „neznámým vyšším“ neopomeň nikdy nových povinností, které ti ukládá nový titul.

Ježto ti není přijímati rozkazů od nikoho kromě vlastního svědomí, jednej vždy tak, jak ti káže čest.

Jednej tak, bys nezapomněl, že se věnuješ morálnímu povznesení nevědomého zástupu.

Neznámý všem, jimž prokazuješ služby, stáváš se den ode dne »vyšším«, unášeje ve svém vzletu i bytosti ostatní, jež jsi přijal ve svoji ochranu.

Člověčenstvo doufá v tebe; doved' jeho očekávání splniti a prozřetelnost, již zde na zemi sám představuješ, postará se i o tebe.

Zasvěcovací rituál třetího stupně.

Na přání zasvěcencovo přikročí zasvěcovatel k zasvěcení do třetího stupně. Chce-li, může zasvěcovatel připojití ke stávajícím symbolům ještě jeden: dýku, meč nebo jinou zahrocenou ocelovou zbraň; tento symbol není však předepsán.

Čekatel je předveden a po celou dobu obřadného přijímání je oslovován jako »zasvěcenec«; je symbolicky maskován. Především je tázán, důvěřuje-li v životní sílu řádu a chce-li osobně přispívati k šíření jeho nauk. Odpověď si zasvěcovatel zaznamená.

Poté zasvěcovatel vysvětluje značky S ∴ I ∴ (viz Všeobecné poučky III. stupně).

Jest velmi důležité pro zasvěcovatele, aby seznal již předem, k jakému náboženství aneb k jakým zásadám žák lne.

Je-li materialistou, tu se mu sdělí, že se mu dostává týchž poučení jako žákům ostatním a že jest mu po čas schůze zdržeti se každé poznámky, neboť má všechna poučení, jež obdržel, přizpůsobiti svým názorům, jak sám chce.

Při zasvěcování tohoto druhu klade se důraz na stránku fyziologickou a na symbolism.

Je-li idealistou, klade se těžiště na splynutí náboženství s filosofií, při čemž se rozvinují otázky metafysické.

Toto hlavní pravidlo postačí, aby se vědělo, jak se chovati vůči rozličným věrám a názorům.